

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 30. juni 2023
(OR. en)

11149/23

ECOFIN 674
UEM 208
SOC 500
EMPL 351
COMPET 695
ENV 774
EDUC 287
RECH 319
ENER 410
JAI 920
GENDER 150
ANTIDISCRIM 144
JEUN 188
SAN 425

NOTE

---

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	De Faste Repræsentanters Komité/Rådet
Tidl. dok. nr.:	9845/1/23 REV 1
Komm. dok. nr.:	COM(2023) 619 final
Vedr.:	RÅDETS HENSTILLING om Nederlandenes nationale reformprogram for 2023 og med Rådets udtalelse om Nederlandenes stabilitetsprogram for 2023

Hermed følger til delegationerne ovennævnte udkast til Rådets henstilling som drøftet af Rådet og Det Europæiske Råd på grundlag af Kommissionens henstilling COM(2023) 619 final.

RÅDETS HENSTILLING

af ...

om Nederlandenes nationale reformprogram for 2023 og med Rådets udtalelse om Nederlandenes stabilitetsprogram for 2023

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker¹, særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer², særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet,

som henviser til konklusioner fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

---

¹ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

² EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241³, der oprettede genopretnings- og resiliensfaciliteten ("faciliteten"), trådte i kraft den 19. februar 2021. Faciliteten yder finansiel støtte til medlemsstaterne til gennemførelsen af reformer og investeringer og bidrager således med en finanspolitisk impuls finansieret af Unionen. I overensstemmelse med prioriteterne for det europæiske semester bidrager faciliteten til den økonomiske og inklusive genopretning og til gennemførelsen af bæredygtige og vækstfremmende reformer og investeringer, navnlig reformer og investeringer, der skal fremme den grønne og den digitale omstilling og gøre medlemsstaternes økonomier mere modstandsdygtige. Den bidrager også til at styrke de offentlige finanser og sætte skub i vækst og jobskabelse på mellemlang og lang sigt samt til at forbedre den territoriale samhørighed i Unionen og støtte den fortsatte gennemførelse af den europæiske søjle for sociale rettigheder. Det maksimale finansielle bidrag for hver medlemsstat inden for rammerne af faciliteten blev i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i forordning (EU) 2021/241 ajourført den 30. juni 2022.

---

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

- (2) Den 22. november 2022 vedtog Kommissionen den årlige undersøgelse af bæredygtig vækst 2023, som markerede starten på det europæiske semester 2023 for samordning af de økonomiske politikker. Det Europæiske Råd godkendte den 23. marts 2023 prioriteterne i den årlige undersøgelse af bæredygtig vækst 2023, som er centreret omkring de fire dimensioner af konkurrencedygtig bæredygtighed. Den 22. november 2022 vedtog Kommissionen på grundlag af forordning (EU) nr. 1176/2011 ligeledes rapporten om varslingsmekanismen 2023, hvori Nederlandene blev udpeget som en af de medlemsstater, som kan være påvirket eller kan være i risiko for at blive påvirket af ubalancer, og for hvilke der skulle gennemføres en dybdegående undersøgelse. Samme dag vedtog Kommissionen tillige en udtalelse om Nederlændenes udkast til budgetplan 2023. Kommissionen vedtog også en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet og et forslag til den fælles rapport om beskæftigelsen 2023, der analyserer gennemførelsen af retningslinjerne for beskæftigelsen og principperne for den europæiske søjle for sociale rettigheder. Rådet vedtog henstillingen om den økonomiske politik i euroområdet⁴ ("henstillingen om euroområdet fra 2023") den 16. maj 2023 og den fælles rapport om beskæftigelsen den 13. marts 2023.
- (3) Selv om Unionens økonomier udviser bemærkelsesværdig modstandsdygtighed, har den geopolitiske kontekst fortsat en negativ indvirkning. Unionen står last og brast med Ukraine og har i sin økonomiske og socialpolitiske dagsorden fokus på dels at mindske de negative konsekvenser af energichok for både sårbare husholdninger og virksomheder på kort sigt, dels at fortsætte bestræbelserne på at gennemføre den grønne og den digitale omstilling, støtte bæredygtig og inklusiv vækst, sikre makroøkonomisk stabilitet og øge modstandsdygtigheden på mellemlang sigt. Der fokuseres i høj grad også på at øge Unionens konkurrenceevne og produktivitet.

---

⁴ Rådets henstilling af 16. maj 2023 om den økonomiske politik i euroområdet (EUT C 180 af 23.5.2023, s. 1).

- (4) Den 1. februar 2023 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse med titlen "En industriplan for den grønne pagt til den CO₂-neutrale tidsalder" ("industriplanen for den grønne pagt"). Målet med industriplanen for den grønne pagt er at øge konkurrenceevnen for Unionens nettonulindustri og støtte den hurtige omstilling til klimaneutralitet. Planen supplerer den igangværende indsats under den europæiske grønne pagt og REPowerEU. Den har også til formål at skabe et gunstigere miljø for at øge Unionens produktionskapacitet inden for de nettonulteknologier og -produkter, der er nødvendige for at nå Unionens ambitiøse klimamål, og at sikre adgang til relevante kritiske råstoffer, herunder ved diversificering af forsyninger, korrekt udnyttelse af geologiske ressourcer i medlemsstaterne og maksimering af genanvendelsen af råstoffer. Industriplanen for den grønne pagt er baseret på fire søjler: forudsigelige og forenklede lovgivningsmæssige rammer, hurtigere adgang til finansiering, forbedring af færdigheder og åben handel med henblik på modstandsdygtige forsyningskæder. Den 16. marts 2023 offentliggjorde Kommissionen en yderligere meddelelse med titlen "EU's konkurrenceevne på lang sigt efter 2030", der er bygget op omkring ni gensidigt forstærkende indsatsområder og målet om at arbejde hen imod en vækstfremmende lovgivningsramme. I meddelelsen opstilles politiske prioriteter, der har til formål aktivt at sikre strukturelle forbedringer, målrettede investeringer og lovgivningsmæssige foranstaltninger med henblik på Unionens og medlemsstaternes konkurrenceevne på lang sigt. Nedenstående henstillinger hjælper med at opfylde disse prioriteter.

- (5) I 2023 fortsætter det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker med at udvikle sig i overensstemmelse med gennemførelsen af faciliteten. At gennemføre genopretnings- og resiliensplanerne fuldt ud er fortsat et vigtigt element i opfyldelsen af de politiske prioriteter under det europæiske semester, eftersom planerne indeholder foranstaltninger til at håndtere alle eller en betydelig del af de relevante landespecifikke henstillinger, der er blevet udstedt i de senere år. De landespecifikke henstillinger fra 2019, 2020 og 2022 er fortsat yderst relevante for genopretnings- og resiliensplaner, der er blevet revideret, ajourført eller ændret i henhold til artikel 14, 18 og 21 i forordning (EU) 2021/241.
- (6) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/435⁵ ("REPowerEU-forordningen"), der blev vedtaget den 27. februar 2023, tager sigte på en hurtig udfasning af Unionens afhængighed af import af russiske fossile brændstoffer. Dette vil bidrage til energisikkerhed og diversificering af Unionens energiforsyning og samtidig øge udbredelsen af vedvarende energi, energilagringsskapaciteten og energieffektiviteten. REPowerEU-forordningen giver medlemsstaterne mulighed for at tilføje et nyt REPowerEU-kapitel til deres nationale genopretnings- og resiliensplaner for at finansiere vigtige reformer og investeringer, der vil bidrage til at nå REPowerEU-målene. Disse reformer og investeringer vil også bidrage til at øge konkurrenceevnen for Unionens nettonulindustri som skitseret i industriplanen for den grønne pagt og til at imødekomme de energirelaterede landespecifikke henstillinger, der blev udstedt til medlemsstaterne i 2022, og som måtte blive udstedt i 2023. Med REPowerEU-forordningen indføres der en ny kategori af ikketilbagebetalingspligtig finansiel støtte, der stilles til rådighed for medlemsstaterne til finansiering af nye energirelaterede reformer og investeringer inden for rammerne af deres genopretnings- og resiliensplaner.

---

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/435 af 27. februar 2023 om ændring af forordning (EU) 2021/241 for så vidt angår kapitler om REPowerEU i genopretnings- og resiliensplaner og om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013, (EU) 2021/1060 og (EU) 2021/1755 og direktiv 2003/87/EF (EUT L 63 af 28.2.2023, s. 1).

- (7) Den 8. marts 2023 vedtog Kommissionen en meddelelse om finanspolitiske retningslinjer for 2024 ("meddelelsen af 8. marts 2023"). Den har til formål at støtte udarbejdelsen af medlemsstaternes stabilitets- og konvergensprogrammer og dermed styrke den politiske samordning. Kommissionen mindede om, at stabilitets- og vækstpagtens generelle undtagelsesklausul deaktiveres ved udgangen af 2023. Den opfordrede til i 2023 og 2024 at føre en finanspolitik, der sikrer en holdbar gæld på mellemlang sigt og øger den potentielle vækst på en bæredygtig måde, og opfordrede medlemsstaterne til i deres stabilitets- og konvergensprogrammer for 2023 at redegøre for, hvordan deres finanspolitiske planer vil sikre, at traktatens referenceværdi på 3 % af bruttonationalproduktet (BNP) overholdes, og at gælden nedbringes troværdigt og konstant eller holdes på et forsvarligt niveau på mellemlang sigt. Kommissionen opfordrede også medlemsstaterne til at udfase de nationale finanspolitiske foranstaltninger, der er indført for at beskytte husholdninger og virksomheder mod energiprischokket, begyndende med de mindst målrettede. Den præciserede, at hvis det bliver nødvendigt at forlænge støtteforanstaltninger på grund af et fornyet pres på energipriserne, bør medlemsstaterne i højere grad målrette sådanne foranstaltninger mod sårbare husholdninger og virksomheder. Kommissionen anførte, at de finanspolitiske henstillinger skulle kvantificeres og differentieres. De finanspolitiske henstillinger ville desuden som foreslået i Kommissionens meddelelse af 9. november 2022 om retningslinjer for en reform af rammen for økonomisk styring i EU blive formuleret på grundlag af de primære nettoudgifter. Den henstillede, at alle medlemsstaterne fortsat beskytter nationalt finansierede investeringer og sørger for at anvende midlerne fra faciliteten og andre EU-midler effektivt, navnlig i lyset af målsætningerne for den grønne og den digitale omstilling og om øget modstandsdygtighed. Kommissionen påpegede, at den i overensstemmelse med de gældende regler vil foreslå Rådet i foråret 2024 at indlede underskudsbaserede procedurer i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud på grundlag af endelige data for 2023.

- (8) Den 26. april 2023 fremsatte Kommissionen lovgivningsforslag med henblik på at gennemføre en omfattende reform af reglerne for økonomisk styring i Unionen. Hovedformålet med forslagene er at styrke holdbarheden af den offentlige gæld og fremme bæredygtig og inklusiv vækst i alle medlemsstater gennem reformer og investeringer. I sine forslag sigter Kommissionen mod at øge nationalt ejerskab, forenkle rammen og i højere grad fokusere på den mellemlange bane, i kombination med en stærkere og mere sammenhængende håndhævelse. Ifølge Rådets konklusioner af 14. marts 2023 om retningslinjer for en reform af rammen for økonomisk styring i EU er det hensigten at afslutte lovgivningsarbejdet i 2023.
- (9) Den 8. juli 2022 indgav Nederlandene sin nationale genopretnings- og resiliensplan til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) 2021/241. Kommissionen har i medfør af artikel 19 i forordning (EU) 2021/241 vurderet genopretnings- og resiliensplanens relevans, effektivitet, virkningsfuldhed og sammenhæng i overensstemmelse med vurderingskriterierne i bilag V til nævnte forordning. Den 4. oktober 2022 vedtog Rådet en gennemførelsesafgørelse om godkendelse af vurderingen af Nederlandenes genopretnings- og resiliensplan⁶. Tilrådighedsstillelsen af trancher er betinget af, at Kommissionen i overensstemmelse med artikel 24, stk. 5, i forordning (EU) 2021/241 har vedtaget en afgørelse om, at Nederlandene på tilfredsstillende vis har opfyldt de relevante milepæle og mål, der er anført i Rådets gennemførelsesafgørelse. En tilfredsstillende opfyldelse forudsætter, at opfyldelsen af forudgående milepæle og mål ikke er blevet tilbagerullet.

---

⁶ ST 12275/22 INIT; ST 12275/22 ADD 1.

- (10) Den 28. april 2023 forelagde Nederlandene sit nationale reformprogram for 2023 og sit stabilitetsprogram for 2023 i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1466/97. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet sammen. Det nationale reformprogram for 2023 afspejler i overensstemmelse med artikel 27 i forordning (EU) 2021/241 også Nederlandenes halvårslige rapportering om de fremskridt, der er gjort med opfyldelsen af genopretnings- og resiliensplanen.
- (11) Den 24. maj 2023 offentliggjorde Kommissionen landerapporten for Nederlandene 2023. Heri foretages der en vurdering af Nederlandenes fremskridt med gennemførelsen af de relevante landespecifikke henstillinger, der blev vedtaget af Rådet mellem 2019 og 2022, og der gøres status over Nederlandenes gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen. På grundlag af denne analyse er der i landerapporten udpeget mangler med hensyn til de udfordringer, som enten ikke håndteres eller kun håndteres delvist i genopretnings- og resiliensplanen, ligesom der også afdækkes nye udfordringer. Rapporten indeholder også en vurdering af Nederlandenes fremskridt med gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og opfyldelsen af Unionens overordnede mål vedrørende beskæftigelse, færdigheder og fattigdomsbekæmpelse samt af fremskridtene med gennemførelsen af De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling.

- (12) Kommissionen har foretaget en dybdegående undersøgelse for Nederlandene i henhold til artikel 5 i forordning (EU) nr. 1176/2011 og offentliggjort resultatet heraf den 24. maj 2023. Kommissionen konkluderede, at Nederlandene er berørt af makroøkonomiske ubalancer. Navnlig står Nederlandene trods visse tegn på forbedring fortsat over for sårbarheder med hensyn til en stor privat gæld og et stort overskud på betalingsbalancens løbende poster, som har betydning ud over landegrænserne. På trods af de nyligt reviderede data er overskuddet på betalingsbalancens løbende poster stort og den private gæld efter internationale standarder høj og ligger over de grundlæggende økonomiske forhold. Det store overskud på betalingsbalancens løbende poster faldt i 2022 som følge af en forværring af bytteforholdet, der ledsagedes af en forbedring af de løbende poster i faste priser og en stigning i underskuddet på de primære indkomster. Som følge af det forbedrede bytteforhold forventes overskuddet at stige markant i 2023 og stabilisere sig i 2024. Der er gjort begrænsede politiske fremskridt, men der skal gøres mere for at mindske hindringerne for investeringer. Gælden i ikkefinansielle selskaber og i husholdningerne er fortsat høj, og særligt for sidstnævnte giver dette anledning til bekymring, da det gør husholdningerne sårbare over for chok, idet risiciene forværres af den høje og stigende overvurdering af boligpriserne. Gælden forventes at fortsætte med at falde moderat. På trods af et moderat fald i boligpriserne er boligmarkedet fortsat under pres, især fordi opførelsen af nye boliger fortsat ligger betydeligt under regeringens mål. Samtidig subsidieres gældsfinansieret boligejerskab stadig af en gunstig beskatning, mens politiske tiltag vedrørende det private udlejningsmarked risikerer at underminere udviklingen heraf.
- (13) Ifølge data valideret af Eurostat faldt Nederlandenes offentlige budgetsaldo fra et underskud på 2,4 % af BNP i 2021 til ligevægt på budgettet i 2022, mens den offentlige gæld faldt fra 52,5 % af BNP ved udgangen af 2021 til 51,0 % ved udgangen af 2022.

- (14) Den offentlige saldo er blevet påvirket af de foranstaltninger, der er truffet for at afbøde de økonomiske og sociale virkninger af stigningen i energipriserne. I 2022 omfattede dette indtægtsreducerende finanspolitiske foranstaltninger i form af en nedsættelse af momsens på energi og af punktafgiften på benzin og diesel samt udgiftsforøgende finanspolitiske foranstaltninger i form af kompensation for energiregninger i november og december og støtte til lavindkomsthusholdninger med høje energiregninger. Omkostningerne ved disse foranstaltninger blev delvis opvejet af nye afgifter på energiproducenters og -leverandørers ekstraordinære fortjeneste, nemlig et solidaritetsbidrag med en sats på 33 % i henhold til Rådets forordning (EU) 2022/1854⁷. Kommissionen anslår nettobudgetomkostningerne ved disse foranstaltninger til 0,6 % af BNP i 2022. Den offentlige saldo er også blevet påvirket af budgetomkostningerne ved at yde midlertidig beskyttelse til fordrevne personer fra Ukraine, som anslås til 0,1 % af BNP i 2022. Samtidig faldt de anslåede omkostninger til midlertidige nødforanstaltninger i forbindelse med covid-19-krisen til 0,3 % af BNP i 2022 fra 1,8 % i 2021.
- (15) Den 18. juni 2021 henstillede Rådet, at Nederlandene i 2022⁸ fulgte en understøttende finanspolitisk kurs, som omfattede finanseffekten fra faciliteten, og opretholdt nationalt finansierede investeringer.

---

⁷ Rådets forordning (EU) 2022/1854 af 6. oktober 2022 om et nødindgreb for at imødegå høje energipriser (EUT L 261I af 7.10.2022, s. 1).

⁸ Rådets henstilling af 18. juni 2021 med Rådets udtalelse om Nederlandenes stabilitetsprogram for 2021 (EUT C 304 af 29.7.2021, s. 88).

- (16) Ifølge Kommissionens skøn var den finanspolitiske kurs⁹ i 2022 understøttende, nemlig - 0,5 % af BNP, som henstillet af Rådet. Som henstillet af Rådet fortsatte Nederlandene med at støtte genopretningen med investeringer, finansieret af faciliteten. Udgifter finansieret med tilskud under faciliteten og andre EU-midler beløb sig til 0,2 % af BNP i 2022 (0,2 % af BNP i 2021). Nationalt finansierede investeringer indebar et kontraktivt bidrag på 0,1 procentpoint til finanspolitikken¹⁰. Nederlandene bevarede derfor ikke nationalt finansierede investeringer som henstillet i Rådets henstilling. Samtidig indebar væksten i nationalt finansierede primære løbende udgifter (ekskl. nye foranstaltninger på indtægtssiden) et ekspansivt bidrag på 0,4 procentpoint til den finanspolitiske kurs. Nederlandene har derfor i tilstrækkelig grad holdt væksten i nationalt finansierede løbende udgifter under kontrol.
- (17) Det makroøkonomiske scenario, der ligger til grund for budgetfremskrivningerne i stabilitetsprogrammet for 2023, er i tråd med Kommissionens forårsprognose 2023 for 2023 og derefter. Regeringen forventer en realvækst i BNP på 1,6 % i 2023 og 1,4 % i 2024. Til sammenligning forventes der ifølge Kommissionens forårsprognose 2023 en lidt højere realvækst i BNP på 1,8 % i 2023 og en lidt lavere vækst på 1,2 % i 2024. Dette skyldes hovedsagelig små forskelle i udsigterne for den indenlandske efterspørgsel i begge år.

---

⁹ Den finanspolitiske kurs bestemmes som ændringen i primære udgifter (ekskl. diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden), idet der ses bort fra kriserelaterede midlertidige nødforanstaltninger i forbindelse med covid-19-krisen, mens udgifter finansieret med ikketilbagebetalingspligtig støtte (tilskud) fra faciliteten og andre EU-midler medtages, i forhold til den potentielle vækst på mellemlang sigt. Yderligere oplysninger findes i tekstboks 1 i de finanspolitiske statistiske tabeller.

¹⁰ Andre nationalt finansierede investeringsudgifter indebar et ekspansivt bidrag på 0,2 procentpoint af BNP.

(18) Ifølge stabilitetsprogrammet for 2023 forventer regeringen, at det offentlige underskud vil stige til 3,0 % af BNP i 2023. Stigningen i 2023 skyldes hovedsagelig omkostningerne vedrørende energipakken, stigende renteudgifter, yderligere udgiftsplaner i forbindelse med samfundsmæssige udfordringer såsom den grønne omstilling samt uddannelse og boligudbud. Ifølge stabilitetsprogrammet for 2023 forventes den offentlige gældskvote at falde fra 49,3 % ved udgangen af 2022 til 48,4 % ved udgangen af 2023. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2023 forventes der et offentligt underskud på 2,1 % af BNP i 2023. Dette er lavere end det underskud, der forventes i stabilitetsprogrammet for 2023, hovedsagelig fordi resultatdataene for den offentlige saldo for 2022 viste sig at være bedre end antaget i stabilitetsprogrammet for 2023. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2023 ventes den offentlige gældskvote at blive højere, nemlig 49,3 % ved udgangen af 2023. Forskellen skyldes, at resultatdataene for 2022 viste sig at være højere end antaget i stabilitetsprogrammet for 2023 som følge af en høj stock-flow-tilpasning i 2022.

(19) Den offentlige saldo i 2023 ventes fortsat at blive påvirket af de finanspolitiske foranstaltninger, der er truffet for at afbøde de økonomiske og sociale virkninger af stigningen i energipriserne. Det drejer sig om foranstaltninger fra 2022, der er forlænget, navnlig nedsættelsen af punktafgiften på benzin og diesel og støtten til lavindkomsthusstande, og nye foranstaltninger såsom et prisloft for elektricitet og gas og støtteordningen for energiintensive SMV'er. Nettobudgetomkostningerne ved støtteforanstaltningerne forventes ifølge Kommissionens forårsprognose 2023 at ligge på 1,1 % af BNP i 2023¹¹. De fleste foranstaltninger i 2023 synes ikke at være rettet mod de mest sårbare husholdninger eller virksomheder og bevarer ikke prissignalet som middel til at reducere energiefteerspørgslen og øge energieffektiviteten. Som følge heraf anslås størrelsen af de målrettede støtteforanstaltninger, der skal tages i betragtning ved vurderingen af efterlevelsen af Rådets henstilling af 12. juli 2022¹², i Kommissionens forårsprognose 2023 til 0,5 % af BNP i 2023 (sammenlignet med 0,1 % af BNP i 2022). Budgetomkostningerne til midlertidig beskyttelse af fordrevne personer fra Ukraine forventes at forblive stabile i forhold til 2022.

---

¹¹ Dette tal angiver de årlige budgetomkostninger ved sådanne foranstaltninger, inkl. løbende indtægter og udgifter samt, hvis det er relevant, investeringsforanstaltninger.

¹² Rådets henstilling af 12. juli 2022 om Nederlandenes nationale reformprogram og med Rådets udtalelse om Nederlandenes stabilitetsprogram for 2022 (EUT C 334 af 1.9.2022, s. 154).

- (20) I sin henstilling af 12. juli 2022 henstillede Rådet, at Nederlandene træffer foranstaltninger med henblik på i 2023 at sikre, at væksten i nationalt finansierede primære løbende udgifter er i overensstemmelse med en overordnet neutral finanspolitisk kurs¹³, under hensyntagen til fortsat midlertidig og målrettet støtte til de husholdninger og virksomheder, som er mest sårbare over for stigninger i energipriserne, og til personer på flugt fra Ukraine. Nederlandene skulle være rede til at tilpasse de løbende udgifter til den omskiftelige situation. Det blev også henstillet til Nederlandene at øge de offentlige investeringer i den grønne og den digitale omstilling og i energisikkerhed under hensyntagen til REPowerEU-initiativet, herunder ved at anvende faciliteten og andre EU-midler.

---

¹³ På grundlag af Kommissionens forårsprognose 2023 anslås den potentielle produktionsvækst på mellemlang sigt (gennemsnit over 10 år) i Nederlandene, som anvendes til at måle den finanspolitiske kurs, nominelt til 7,9 %.

(21) Ifølge Kommissionens forårsprognose 2023 forventes den finanspolitiske kurs i 2023 at være ekspansiv (-1,1 % af BNP) i en situation med høj inflation. Dette følger en ekspansiv finanspolitisk kurs i 2022 (-0,5 % af BNP). Væksten i nationalt finansierede primære løbende udgifter (ekskl. diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden) ventes i 2023 at indebære et ekspansivt bidrag på 0,9 % af BNP til finanspolitikken. Dette omfatter en stigning på 0,4 % af BNP i omkostningerne til målrettede støtteforanstaltninger for de husholdninger og virksomheder, der er mest sårbare over for stigninger i energipriserne. Det ekspansive bidrag fra nationalt finansierede primære løbende nettoudgifter kan derfor kun delvis tilskrives den målrettede støtte til de husholdninger og virksomheder, der er mest sårbare over for energiprisstigninger, og til personer på flugt fra Ukraine. Den ekspansive vækst i nationalt finansierede primære løbende udgifter (ekskl. diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden) skyldes også ikkemålrettede energiforanstaltninger, permanente lønstigninger i den offentlige sektor samt sociale ydelser og højere udgifter til sundhedspleje. Alt i alt er den forventede vækst i nationalt finansierede primære løbende udgifter ikke i overensstemmelse med Rådets henstilling af 12. juli 2022. Udgifter finansieret med tilskud under faciliteten og andre EU-midler beløber sig til 0,2 % af BNP i 2023, mens nationalt finansierede investeringer yder et neutralt bidrag til finanspolitikken på 0,0 procentpoint. Nederlandene planlægger derfor at finansiere yderligere investeringer gennem faciliteten og andre EU-midler, på samme måde som nationalt finansierede investeringer ventes fastholdt¹⁴. Nederlandene planlægger også at finansiere offentlige investeringer med henblik på den grønne og den digitale omstilling og energisikkerhed, som f.eks. investeringer i og fremme af udviklingen af offshorevindmølleparker, tilskyndelse til anvendelse af brint og forbedring af de studerendes digitale færdigheder, som delvis finansieres af faciliteten og andre EU-midler.

---

¹⁴ Andre nationalt finansierede investeringsudgifter skønnes at indebære et ekspansivt bidrag på -0,2 procentpoint af BNP.

- (22) Ifølge stabilitetsprogrammet for 2023 forventes det offentlige underskud at falde til 2,6 % af BNP i 2024. Faldet i 2024 afspejler hovedsagelig udfasningen af energiforanstaltningerne. Ifølge stabilitetsprogrammet for 2023 forventes den offentlige gældskvote at stige til 48,7 % ved udgangen af 2024. På grundlag af de politiske foranstaltninger, der var kendt på skæringsdatoen for prognosen, forventes der ifølge Kommissionens forårsprognose 2023 et offentligt underskud på 1,7 % af BNP i 2024. Dette er lavere end det underskud, der forventes i stabilitetsprogrammet for 2023, hovedsagelig på grund af basiseffekten af det lavere forventede underskud i forhold til BNP i 2023. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2023 ventes en lignende offentlig gældskvote på 48,8 % ved udgangen af 2024.
- (23) Ifølge stabilitetsprogrammet for 2023 skal alle energistøtteforanstaltninger udfases i 2024. Kommissionen går også ud fra en fuldstændig udfasning af energistøtteforanstaltningerne i 2024. Denne forventning er baseret på antagelsen om, at der ikke sker nye stigninger i energipriserne.

- (24) Ifølge forordning (EF) nr. 1466/97 skal der ske en årlig forbedring af den strukturelle budgetsaldo i retning af den mellemfristede budgetmålsætning med 0,5 % af BNP som benchmark¹⁵. Hvis der tages hensyn til den finanspolitiske holdbarhed, vil en forbedring af den strukturelle saldo på mindst 0,3 % af BNP i 2024 ifølge Kommissionen være hensigtsmæssig. For at sikre en sådan forbedring, og i overensstemmelse med Kommissionens metode, bør væksten i de nationalt finansierede primære nettoudgifter¹⁶ i 2024 ikke overstige 3,5 %, som det fremgår af henstillingen. Samtidig bør de resterende energistøtteforanstaltninger (som Kommissionen i øjeblikket anslår til 1,1 % af BNP i 2023) udfases, såfremt udviklingen på energimarkedet tillader det, og idet der startes med de mindst målrettede foranstaltninger, og de deraf følgende besparelser bør anvendes til at nedbringe det offentlige underskud. Ifølge Kommissionens skøn vil dette føre til en stigning i de primære nettoudgifter under den anbefalede maksimale vækstrate for 2024. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2023 er væksten i nationalt finansierede primære løbende nettoudgifter i 2023 imidlertid ikke i overensstemmelse med Rådets henstilling af 12. juli 2022. Hvis dette bekræftes, bør der tilstræbes en lavere vækst i de primære nettoudgifter i 2024.
- (25) Ved en uændret politik forventes det i Kommissionens forårsprognose 2023, at de nationalt finansierede primære nettoudgifter vil stige med 1,7 % i 2024, hvilket er under den anbefalede vækstrate. Den tilpasning, der forventes i Kommissionens forårsprognose 2023, er i overensstemmelse med besparelserne ved den fuldstændige udfasning af energistøtteforanstaltningerne.

---

¹⁵ Ifølge artikel 5 i forordning (EF) nr. 1466/97 kræves også en tilpasning på mere end 0,5 % af BNP for medlemsstater med en offentlig gæld på over 60 % af BNP eller med mere udtalte risici for gældsholdbarheden.

¹⁶ Ved primære nettoudgifter forstås nationalt finansierede udgifter eksklusive diskretionære foranstaltninger på indtægtsiden og renteudgifter samt konjunkturbestemte arbejdsløshedsudgifter.

- (26) Ifølge stabilitetsprogrammet for 2023 forventes de offentlige investeringer at stige fra 3,4 % af BNP i 2023 til 3,5 % af BNP i 2024. De højere investeringer afspejler højere nationalt finansierede investeringer og investeringer, der finansieres af Unionen, navnlig gennem faciliteten. I stabilitetsprogrammet for 2023 henvises der til reformer og investeringer, der forventes at bidrage til finanspolitisk holdbarhed og bæredygtig og inklusiv vækst. Disse reformer og investeringer omfatter reformer og investeringer inden for uddannelse, forskning og udvikling, arbejdsmarkedet og den grønne og den digitale omstilling, der også er en del af genopretnings- og resiliensplanen.
- (27) Stabilitetsprogrammet for 2023 udstikker en mellemfristet finanspolitisk kurs frem til 2027. Ifølge stabilitetsprogrammet for 2023 forventes det offentlige underskud at stige til 2,8 % af BNP i 2026 og 3,2 % af BNP i 2027. Derfor forventes det offentlige underskud at forblive under 3 % af BNP frem til 2026 og stige til over 3 % af BNP i 2027. Ifølge stabilitetsprogrammet for 2023 forventes den offentlige gældskvote at stige fra 48,7 % ved udgangen af 2024 til 52,7 % ved udgangen af 2027.

(28) De seneste års stærkt stigende boligpriser har ført til et overvurderet boligmarked. Som følge af stramningen af finansieringsvilkårene nåede boligmarkedet imidlertid et vendepunkt i midten af 2022, da boligpriserne begyndte at falde som følge af stigende renter på realkreditlån. Efter internationale standarder er realkreditgælden i forhold til BNP fortsat høj i Nederlandene. Dette skyldes relativt høje lånegrænser (høj belåningsgrad) og store skattefradrag for betalinger på realkreditlån. Rentefradraget på realkreditlån nedsættes gradvist, men er fortsat højt. Den deraf følgende høje gæld i husholdningerne gør disse sårbare over for økonomiske chok, og dette gælder i endnu højere grad nu, hvor risikoen for priskorrekationer på boligmarkedet er øget. Samtidig er det private udlejningsmarked forholdsvis lille, hvorfor der kun er et begrænset udbud af økonomisk overkommelige og tilgængelige alternativer til at købe en bolig. Manglen på økonomisk overkommelige lejeboliger underminerer endvidere arbejdskraftens mobilitet. Hvis de nuværende hindringer for investeringer, blandt andet i boligbyggeri, fjernes, vil det være muligt for regeringen at gennemføre sine planer om at øge boligudbuddet på vellykket vis og således bidrage til at genoprette balancen over for udlandet samt til et mere velfungerende boligmarked.

- (29) I overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, litra b), i forordning (EU) 2021/241 og kriterium 2.2 i bilag V til nævnte forordning indeholder genopretnings- og resiliensplanen et omfattende sæt gensidigt forstærkende reformer og investeringer, som skal gennemføres senest i 2026. Nederlandenes genopretnings- og resiliensplan blev først vedtaget i 2022, men gennemførelsen heraf er allerede i gang. En hurtig forhandling af den operationelle aftale vil bidrage til gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplanen og er nødvendig for indgivelsen af den første betalingsanmodning, der forventes inden udgangen af 2023. Gennemførelsen er i gang, og på nuværende tidspunkt synes risiciene i forbindelse med manglende absorption at være begrænsede, da den finansielle tildeling er relativt beskedent. Udarbejdelsen af et REPowerEU-kapitel er i gang. En hurtig medtagelse af det nye REPowerEU-kapitel i genopretnings- og resiliensplanen vil gøre det muligt at finansiere yderligere reformer og investeringer til støtte for Nederlandenes strategiske mål på energiområdet og inden for den grønne omstilling. Det er fortsat vigtigt systematisk og på en effektiv måde at inddrage lokale og regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter og andre relevante interessenter for at sikre en vellykket gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen samt af andre økonomipolitiske og beskæftigelsespolitiske tiltag, der går ud over denne plan, og således sikre et bredt ejerskab til den overordnede politiske dagsorden.
- (30) Kommissionen godkendte alle Nederlandenes programmeringsdokumenter vedrørende samhørighedspolitikken i 2022. En hurtig gennemførelse af programmerne vedrørende samhørighedspolitikken i komplementaritet og synergi med genopretnings- og resiliensplanen, herunder REPowerEU-kapitlet, er afgørende for at opnå den grønne og den digitale omstilling og øge den økonomiske og sociale modstandsdygtighed samt for at sikre en afbalanceret territorial udvikling i Nederlandene.
- (31) Ud over de økonomiske og sociale udfordringer, som genopretnings- og resiliensplanen og programmerne vedrørende samhørighedspolitikken adresserer, står Nederlandene over for en række yderligere udfordringer i forbindelse med segmentering af arbejdsmarkedet, mangel på arbejdskraft og færdigheder, afhængighed af fossile brændstoffer og uforholdsmæssigt store kvælstofaflejringer.

(32) Andelen af fleksibel beskæftigelse (både arbejdstagere med fleksible og midlertidige kontrakter og selvstændige uden ansatte) på arbejdsmarkedet er fortsat høj i Nederlandene. Dette peger i retning af en stigende risiko for segmentering af arbejdsmarkedet, der særligt på kanten af arbejdsmarkedet har forvridende virkninger. Dette kan forstærke chanceuligheden og udgøre en hindring for produktiviteten. En vis grad af fleksibilitet på arbejdsmarkedet kan bidrage til økonomiens tilpasningsevne og kan også i højere grad tilgodese individuelle præferencer. En uforholdsmæssigt stor anvendelse af fleksible former for beskæftigelse kan imidlertid have negative virkninger for arbejdstagerne og økonomien som helhed. F.eks. er deltagelse i uddannelse og livslang læring en udfordring for personer, der arbejder under fleksible beskæftigelsesordninger, hvilket igen fører til færre investeringer i færdigheder. Den nederlandske regering har i samarbejde med arbejdsmarkedets parter til hensigt at tage hånd om forskellene mellem faste og fleksible arbejdsordninger. Planerne omfatter afskaffelse af nul timerskontrakter, og at tilkaldekontrakter i deres nuværende form erstattes af en ny type kontrakt, der giver arbejdstagerne større indkomstsikkerhed, samt forbedring af vikaransattes sikkerhed i ansættelsen. Der skal hurtigt gøres fremskridt med gennemførelsen af disse planer for at sikre, at valget af en bestemt type ansættelseskontrakt styres af jobspecifikke behov eller arbejdstagernes præferencer, samtidig med at beskæftigelsessituationen og den sociale stilling for personer i fleksibel beskæftigelse forbedres, og segmenteringen af arbejdsmarkedet mindskes.

(33) Manglen på arbejdskraft og færdigheder var allerede før covid-19-pandemien kendetegnende for det nederlandske arbejdsmarked, men er siden blevet større i alle sektorer. Sektorer som informations- og kommunikationsteknologi (IKT), sundhedspleje, uddannelse og tekniske job står over for strukturelle mangler, der allerede fandtes før covid-19-pandemien, og som forventes at vare ved, til dels på grund af den demografiske udvikling. På trods af en høj samlet erhvervsfrekvens har Nederlandene stadig en pulje af uudnyttede og underudnyttede potentielle arbejdstagere såsom personer med migrantbaggrund og personer i deltidsbeskæftigelse. Kun få arbejdstagere vælger at øge deres arbejdstid, når de først er i deltidsbeskæftigelse. Dette forklares delvis af de høje marginale skattesatser, forpligtelser (eller foregribelse af fremtidige forpligtelser) i forbindelse med uformel omsorg for børn eller andre familiemedlemmer og/eller kvaliteten i arbejdet og balancen mellem arbejdsliv og privatliv. For at afhjælpe manglen på arbejdskraft og færdigheder vil det være nødvendigt at anvende en samlet tilgang og samtidig tage hånd om sektorspecifikke behov og hindringer samt produktivitetsfremmende investeringer. I denne henseende kan der overvejes en kombination af tiltag, som kunne omfatte: i) yderligere reduktion af marginalsattesatsen og/eller forbedring af gennemsigtigheden af den marginale skattesats for enkeltpersoner, ii) forhøjelse af lønningerne i sektorer med strukturelle mangler, navnlig sektorer med mange offentlige og halvoffentlige arbejdsgivere, iii) fremme af kvaliteten i arbejdet og balancen mellem arbejdsliv og privatliv, iv) forbedring af erhvervsvejledningen og v) forbedring af adgangen til økonomisk overkommelig børnepasning af høj kvalitet. Desuden kan en styrkelse af mulighederne for opkvalificering og omskoling gennem målrettede og skræddersyede foranstaltninger, navnlig for dem, der befinder sig på kanten af arbejdsmarkedet og personer uden for arbejdsstyrken, bidrage til at mindske manglen på arbejdskraft og færdigheder og forbedre de sociale resultater.

(34) Selv om Nederlandene har truffet foranstaltninger for at mindske sin afhængighed af russiske fossile brændstoffer, udgjorde olie og naturgas henholdsvis 38 % og 41 % af landets energimiks, hvilket gør den nederlandske økonomi sårbar over for den globale prisudvikling. Nederlandene skal gøre en yderligere indsats for at nå Unionens 2030-mål for vedvarende energi. På trods af de øgede ambitioner om at installere yderligere kapacitet til vedvarende energi udgjorde andelen af vedvarende energi i det endelige energiforbrug kun 13,0 % i 2021, hvilket ligger under det politisk aftalte mål på EU-plan og EU-gennemsnittet på 21,8 %. Som følge heraf er Nederlandene fortsat blandt de medlemsstater, der klarer sig dårligst med hensyn til andelen af vedvarende energi i det endelige bruttoenergiforbrug, idet Nederlandene er en af de medlemsstater, der har den største forskel mellem andelen i 2021 og målene for 2030. Udvidelsen af elnettet, både for så vidt angår transmission og distribution, er afgørende for at fremskynde udbredelsen af infrastrukturen for vedvarende energi både på land og offshore. På grund af den gradvist stigende overbelastning af elnettet er netoperatørerne ofte tvunget til at afvise anmodninger om adgang til nettet fra nye elproducenter og forbrugere. Da gasforbruget i boliger udgør ca. 25 % af det samlede naturgasforbrug i Nederlandene, kan forbedringer af energieffektiviteten i bygningsmassen (f.eks. gennem minimumsstandarder for energimæssig ydeevne for at sætte gang i renoveringer og strengere håndhævelse af kravene til energisyn for industrien) bidrage væsentligt til en yderligere reduktion af CO₂-emissionerne og afhængigheden af fossile brændstoffer. Nederlandenes forbrug af naturgas er faldet med 29 % i perioden august 2022-marts 2023 sammenlignet med det gennemsnitlige gasforbrug i samme periode i de foregående fem år, hvilket ligger over reduktionsmålet på 15 % fastlagt i Rådets forordning (EU) 2022/1369¹⁷. Nederlandene opfordres til at fortsætte bestræbelserne på midlertidigt at reducere efterspørgslen efter gas indtil den 31. marts 2024 i henhold til Rådets forordning (EU) 2023/706¹⁸.

---

¹⁷ Rådets forordning (EU) 2022/1369 af 5. august 2022 om koordinerede foranstaltninger til reduktion af efterspørgslen efter gas (EUT L 206 af 8.8.2022, s. 1).

¹⁸ Rådets forordning (EU) 2023/706 af 30. marts 2023 om ændring af forordning (EU) 2022/1369 for så vidt angår forlængelse af efterspørgselsreduktionsperioden for foranstaltninger til reduktion af efterspørgslen efter gas og styrkelse af rapporteringen og overvågningen af deres gennemførelse (EUT L 93 af 31.3.2023, s. 1).

- (35) På grund af de negative virkninger af uforholdsmæssigt store kvælstofaflejringer i naturområder, der hovedsagelig skyldes den intensive nederlandske landbrugssektor, er udstedelsen af tilladelser til visse kvælstofudledende projekter, navnlig bygge- og anlægsprojekter, i øjeblikket blokeret. Den nederlandske regering træffer foranstaltninger til at reducere kvælstofaflejringerne, navnlig gennem programmer for integreret naturforvaltning på provinsniveau. Der er behov for yderligere støtte for at gøre landbruget mere bæredygtigt og samtidig sikre konkurrenceevnen, f.eks. gennem støtte til reduktion af antallet af husdyr, fremskyndelse af omstillingen til cirkulært og/eller økologisk landbrug samt fremme af digitalisering og innovation.
- (36) Mangel på arbejdskraft og færdigheder i sektorer og erhverv, der er væsentlige for den grønne omstilling, herunder fremstilling, udbredelse og vedligeholdelse af nettonulteknologier, skaber flaskehalse i omstillingen til en nettonuløkonomi. Uddannelsessystemer af høj kvalitet, der reagerer på ændrede behov på arbejdsmarkedet, samt målrettede opkvalificerings- og omskolingsforanstaltninger er afgørende for at afhjælpe manglen på kvalificeret arbejdskraft og fremme inklusion og omfordeling af arbejdskraft. For at frigøre det uudnyttede arbejdskraftudbud er det nødvendigt, at disse foranstaltninger er tilgængelige, navnlig for enkeltpersoner og i de sektorer og regioner, der er mest berørt af den grønne omstilling. I 2022 blev der rapporteret om mangel på arbejdskraft i Nederlandene for 108 erhverv, der krævede specifikke færdigheder eller viden med henblik på den grønne omstilling, herunder fagfolk inden for miljøbeskyttelse, isoleringsarbejdere og byggeteknikere.
- (37) Rådet har på baggrund af Kommissionens vurdering gennemgået stabilitetsprogrammet for 2023, og dets udtalelse¹⁹ afspejles i henstilling 1.

---

¹⁹ I henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1466/97.

- (38) I betragtning af de nære indbyrdes forbindelser mellem euromedlemsstaternes økonomier og deres kollektive bidrag til Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde henstillede Rådet, at medlemsstaterne i euroområdet træffer foranstaltninger, herunder gennem deres genopretnings- og resiliensplaner, med henblik på at i) bevare gældsholdbarheden og afholde sig fra bred støtte til den samlede efterspørgsel i 2023, målrette de finanspolitiske foranstaltninger, der er truffet for at afbøde virkningerne af høje energipriser, bedre, og overveje passende måder at afvikle støtten på, efterhånden som energiprispresset mindskes; ii) opretholde et højt offentligt investeringsomfang og fremme private investeringer til støtte for den grønne og den digitale omstilling; iii) støtte en lønudvikling, der afbøder tabet af købekraft og samtidig begrænser anden runde-effekter på inflationen, forbedre de aktive arbejdsmarkedspolitikker yderligere og afhjælpe manglen på kvalificeret arbejdskraft; iv) forbedre erhvervsklimaet og sikre, at energistøtten til virksomheder er omkostningseffektiv, midlertidig og målrettet levedygtige virksomheder, og at den opretholder incitamenter til den grønne omstilling, samt v) bevare den makrofinansielle stabilitet og overvåge risici og samtidig fortsætte arbejdet med at fuldføre bankunionen. For Nederlandene bidrager henstilling 1, 2, 3 og 4 til gennemførelsen af den første, anden, tredje, fjerde og femte henstilling i henstillingen om euroområdet fra 2023.
- (39) På baggrund af Kommissionens dybdegående undersøgelse og vurderingen heri har Rådet gennemgået det nationale reformprogram for 2023 og stabilitetsprogrammet for 2023. Dets henstillinger i henhold til artikel 6 i forordning (EU) nr. 1176/2011 afspejles i henstilling 1. De politiske tiltag, der er nævnt i henstilling 1, bidrager til at afhjælpe sårbarheder i forbindelse med en stor privat gæld og sårbarheder i forbindelse med et stort overskud på betalingsbalancens løbende poster. Henstilling 2 og 4 bidrager til at gennemføre henstilling 1 for så vidt angår højere investeringer. Henstilling 1 bidrager dels til at rette op på ubalancer, dels til at gennemføre henstillingen i henstillingen om euroområdet fra 2023, jf. betragtning 38,

HENSTILLER, at Nederlandene i 2023 og 2024 træffer foranstaltninger med henblik på at:

1. afvikle de gældende energistøttenødforanstaltninger og bruge de deraf følgende besparelser til at nedbringe det offentlige underskud så hurtigt som muligt i 2023 og 2024; hvis nye stigninger i energipriserne nødvendiggør nye eller fortsatte støtteforanstaltninger, sikre, at sådanne støtteforanstaltninger er rettet mod at beskytte sårbare husholdninger og virksomheder, er finanspolitisk overkommelige og opretholder incitamentet til energibesparelser;

sikre en forsigtig finanspolitik, navnlig ved at begrænse den nominelle stigning i nationalt finansierede primære nettoudgifter i 2024 til højst 3,5 %²⁰;

bevare nationalt finansierede offentlige investeringer og sikre en effektiv udnyttelse af tilskud under faciliteten og af andre EU-midler, navnlig for at fremme den grønne og den digitale omstilling;

fortsætte med at følge en mellemsigtet finanspolitisk strategi i perioden efter 2024 med gradvis og holdbar konsolidering kombineret med investeringer og reformer, der skaber større bæredygtig vækst, med henblik på at opnå en forsvarlig budgetstilling på mellemlang sigt;

mindske husholdningernes skattemæssige fordele ved at stifte gæld samt forvriddinger på boligmarkedet; støtte tilgængeligheden af boliger til overkommelige priser på det private udlejningsmarked; fjerne hindringer for investeringer, herunder i boligbyggeri

2. fortsætte den stabile gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen og hurtigst muligt færdiggøre REPowerEU-kapitlet med henblik på hurtigt at påbegynde gennemførelsen heraf; gå videre med en hurtig gennemførelse af programmerne vedrørende samhørighedspolitikken i tæt komplementaritet og synergi med genopretnings- og resiliensplanen

---

²⁰ Dette skønnes at svare til en årlig forbedring af den strukturelle budgetsaldo på mindst 0,3 % af BNP i 2024 som beskrevet i betragtning 24.

3. mindske incitamenterne til at anvende fleksible eller midlertidige kontrakter; under hensyntagen til sektorspecifikke behov afhjælpe den strukturelle mangel på arbejdskraft og færdigheder, herunder ved at udnytte det underudnyttede arbejdskraftpotentiale og styrke mulighederne for opkvalificering og omskoling, navnlig for dem, der befinder sig på kanten af arbejdsmarkedet, og personer uden for arbejdsstyrken
4. mindske afhængigheden af fossile brændstoffer ved at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi, forbedre rammebetingelserne for at fremme investeringer i udvidelse af eltransmissions- og distributionsnettene, udvide og fremskynde foranstaltninger til energieffektivisering for at reducere energiforbruget, navnlig i bebyggede omgivelser; støtte overgangen til bæredygtigt landbrug; intensivere den politiske indsats med henblik på at tilvejebringe og erhverve de færdigheder og kompetencer, der er nødvendige for den grønne omstilling.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne

Formand
